

»novih« argumentacij, temveč – s pomočjo vprašanj, ki so zapisana na desni (in so integralni del Toulminove sheme), ter ob upoštevanju navodil v prvem delu besedila (argumentativni vezniki) – tudi rekonstrukcijo argumentacije v že obstoječih besedilih. Namenoma smo seveda izbrali primere iz vsakdanjega življenja.

(69a)

Trditev (T) Janez je slovenski državljan.

S čim lahko
to utemeljite?

Dejstvo (D) Janez je bil rojen v Sloveniji.

Kako ste
prišli do
tega?

Utemeljitev (U) Ljudje, rojeni v Sloveniji, so slovenski državljani.

Shematično bi to osnovno argumentacijo lahko predstavili takole:

(69b)

Janez je bil -----→ Janez je slovenski
rojen v Sloveniji (D) | državljan (T)

|
|

Ljudje, rojeni v Sloveniji,
so slovenski državljani (U)

V primeru (69) smo ravnali, kot da je utemeljitev pravilo, ki ne pozna izjem, kakor tudi, da utemeljitev sama ni sporna. V primeru izjem (ki so v vsakdanjem življenju zelo pogoste, saj imamo opraviti s področjem *verjetnega* in *naključnega*, ne pa *univerzalnega* in *nujnega*) bi morali v shemo argumentacije vpeljati tudi pogoje morebitne *zavrnitve* (Z), *trditev* (če je to potrebno glede na morebitno zavrnitev) omiliti s posebnim *kvalifikatorjem* (K), utemeljitev pa podpreti še z dodatno *oporo* (O). Iz osnovnega modela v treh korakih bi tako dobili razširjen (popoln) model v šestih korakih: